

ԿՈՍՏԱՆ ԶԱՐԵԱՆԻ ԵՒ ԱՐԾԱԿ ԶՕՊԱՆԵԱՆԻ ՆԱՍԱԿՆԵՐԵՆ

ՎԱՐԴԱՆ ՍԱՏԹԵՈՍԵԱՆ
varny1@yahoo.com

Հստ «Տեղի, Ժամանակի եւ Գրողի Մասին»՝ Կոստան Զարեանի կեանքի վերջին տարիներուն գրուած ու յետմահու հրատարակուած կարճառօստ ինքնակենսագրութեան տուեալներուն, Արշակ Զօպանեանի եւ Զարեանի առաջին հանդիպումը տեղի ունեցած է վերջինիս պատանեկութեան՝ փարիզեան ուսանողութեան տարիներուն (1895-1901)¹: Այդ ժամանակ, Զօպանեան նոր սկսած էր Ֆրանսայի Հայասիրական շարժումին մէջ իր ղերակատարութիւնը, իսկ Զարեան «փոքրիկ ոռւս»ն էր, որ փարիզեան լիկէոնի մէջ կ'ուսանէր: Դէպի հայութիւն իր «վերադարձ»ի շրջանը ապագայի գործ էր դեռ:

1914ի Հոկտեմբերին Պոլիսէն խոյս տալով, Զարեան իր առաջին կնոջ՝ Թագուհի Շահնազարեանի, եւ նորածին երկու զաւակներուն՝ Վահէին եւ Արմէնին հետ, տարի մը Պուլկարիա մնացած է: Այնուհետեւ, մեկնած է Խոտայիա, ուր անցուցած է հիմնականին մէջ 1915-1921 տարիները, դէպի Ֆրանսա ու Կովկաս կատարած երկու ճամրորդութիւններու ընդմիջումով: 1917-1919ին, երբ Զարեան ինքինք նույիրած էր Հայ Դատի հետապնդման Հարցերուն, սկսած է նամակցիլ Զօպանեանին հետ, որուն բազմարնոյթ գործունէութիւնը այդ շրջանին բաւականին ծանօթ է²: Այս թղթակցութիւնը շարունակուած է, ընդմիջումներով, մինչեւ 1950: Զօպանեան իր վերջին նամակին մէջ կ'ակնարկէ Զարեանի բաղձանքին՝ Փարիզ այցելելու եւ վերստին հանդիպելու: Ասիկա հաւանարար տեղի ունեցած չէ, գոնէ մինչեւ փարիզահայ գրագէտին արկածահար մահը 1952ին:

Այստեղ կը ներկայացնենք ցարդ տրամադրելի երկկողմանի նամակագրութիւնը (1917-1919, 1945-1946 եւ 1950): Այլ առիթի կը թողունք 1922-1931ին Զարեանի գրած նամակներուն առանձին հրատարակութիւնը, քանի որ Զօպանեանին պատասխանները ցարդ յայտնաբերած չենք (Հնարաւոր է, որ Զարեանի հարազատներուն մօտ գտնուող անձնական արխիւմին մէջ ըլլան): Անոնցմէ քանի մը նմոյշներ լոյս ընծայած էինք ատենին՝ Զարեանի «Երեք Երգ Ասելու Համար Վիշտը Երկրի եւ Վիշտը Երկինքների» վիպերգի հրատարակութեան կապակցութեամբ³:

Նամակները ամրողութեամբ պահպանուած են Զարենցի Անուան Երեւանի Գրականութեան Եւ Արուեստի Թանգարանին (ԳԱԹ) մէջ: Նոյնութեամբ կը հրատարակենք զանոնք, յարգելով երկու նամակագիրներուն լեզուական եւ ուղղագրական առանձնայատկութիւնները, ի մասնաւորի՝ Զարեանի: Նամակները օժտած ենք անհրաժեշտ ծանօթագրութիւններով, որքան որ մեր պայմանները թոյլատրած են մեզի: Այս առիթով, կ'ուզենք մեր շնորհակալութիւնը

յայտնել բանասիրական գիտութիւններու թեկնածու Արծուի Բախչինեանին
(Երեւան) իր թանկագին օժանդակութեան համար:

Ա. 4

Սիրելի Կ. Զարեան,

Երեկ ստացայ պ. G. Ferrero⁵ ստորագրութեամբ՝ պատճենը այն նամակին, զոր Ֆիրենցեի հայասէր իտալական ըռմիթէն⁶ ուղղած է դաշնակից պետութեանց արտարին գործոց նախարարներուն: Այդ պատճենը ցոյց պիտի տամ Փարիզի Հայ Մտաւորական Սիութեան⁷ ընկերներուն եւ պ. Ferreroին պիտի որկենք շնորհակալութեան նամակ մը մեր Սիութեան կողմէն:

Պ. Տեր-Մտեփանեանէն⁸ խնդրած էի որ ձեզ յայտնէ իմ շնորհաւորութիւններս՝ այդ գեղեցիկ եւ կարեւոր ցոյցին⁹ դրդիչն եղած ըլլալնուդ համար: Պարտը կը համարիմ անձամբ եւս ձեզ յայտնել շնորհաւորութիւններս եւ շնորհակալութիւններս:

Résolutionը գրուած է շատ լաւ ձեւով, իմ զգացմանց բոլորովին համապատասխան: Չեմ գիտեր ինչո՞ւ Տեպրին եւ ուրիշ ֆրանսական լրագրաց մէջ անոր բանաձեւը փոխուած եւ կրծատուած էր (հայ combattantներուն յիշատակումը ջնջուած, անկախութիւնը ինքնավարութեան վերածուած, եւն). շատ որախ եղայ կարդարով բուն résolutionը¹⁰: Ուսւ յեղափոխութենէն առաջ, մենք ինքնավարութեան խօսք կրնայինք միայն ընել (թէպէտ եւ այն ձեւը որով գոնէ ես ինքնավարութիւն կ'ուզէի, անկախութեան համարժէք էր զրերէ). բայց այժմ անկախութիւն պէտք է ուզենք բացէ ի բաց:

Այդ ցոյցին նկարագրութիւնը հրատարակող իտալական լրագիրներէն մէկ մէկ օրինակ երէ հաճիք որկել ինձի, շատ շնորհակալ կ'ըլլամ:

Ընդունեցէք սիրալիր բարեւներս,

Ա. ԶՕՊԱՆԵԱՆ

Փարիզ, 17 Rue La Bruyère

23 Յունիս 1917

Բ. 11

Via della Robbia 54

Firenze

28-VI-17

Սիրելի Պ. Զօպանեան,

Ժամանակին ստացանք ձեր հեռագիրը ցոյցէն օր մը [յ]եսոյ եւ այժմ ձեր նամակը: Comité-ն մտադիր է շարք մը ուրիշ ցոյցեր սարքելու Խոտալիոյ ուրիշ մեծ քաղաքներու մէջ որպէսզի résolution-ին միանայ միահամուտ կերպով ամբողջ իտալացի ժողովուրդը:

Կը զարմանամ որ ֆրանսական թերթերը այդքան աղաւաղած են résolution-ը: Անհրաժեշտ է անմիջապէս մեծ թերթերու մէջ հրատարակել իր ամբողջ բովանդակութեամբ իսկական facte-ը: Կը որկենք ձեզի առ այն թերթերը որոնք խօսած են մանրամասնութեամբ ցոյցի մասին¹²:

Ըստ իմ համեստ կարծիքի, արտասահմանի հայութիւնը չի ըներ այն ամենը ինչ որ կրնար և պէտք էր ըներ: Օրինակի համար delegation-ի¹³ ծերութիւնների¹⁴ ճայնը չի լսուիր, հայութեան միահանուո կամքը չէ յայտարարւած: Չե՞ր կարծեր որ հայկական congrès-ի մը անհրաժեշտութիւնը կը զգացի. որ պէսզի Եւրոպան միացած հայ ժողովուրդի կամքը ճանչնայ: Բարի կ'ըլլար այդ մասին ծեր կարծիքը [1 բառ անընք.] եւ կարծիքը ծեր բարեկամներու:

Ռուս յեղափոխութեան վրայ ես մեծ յոյսեր չ'ունիմ. ժողովուրդ մը որ[ուն] ազգային ինքնազիտակցութիւն կը պակսի չի կարող հասկնալ մեր դատը: Այս ու ամենայնին այժմ է որ պէտք է աշխատիլ եւ բարձր ճայնով պահանջել մեր սուրբ իրաւունքներու իրազործումը:

Ասիրէն կ'օգտիխ յայտնելու համար ծեզի այն համակրութիւնն ու հիացմունքը որ տածած եմ միշտ ծեր գրական գործունեութեան համար եւ կը խնդրեմ ընդունիր իմ Եղբայրական զգացումներուս ամենայ բարձր արտայայտութիւնը:

ԿՈՆՍՏԱՆ ԶԱՐԵԱՆ

q.¹⁵

Սիրելի պ. Զարեան,

Զեր նամակը վաղուց ստացած եմ: Ներեցէք որ շափազանց զրադած ըլլալով՝ չկրցայ աւելի շուտ պատասխանել:

Զեր գործունեութիւնը Խտալիոյ մէջ շատ գովելի է: Տոքք. Պազարճեանէն¹⁶ կ'իմանամ թէ գալ ծմեռ մտադիր էր կրկնել եւ ընդլայնել ծեր ջանքերը: Մեծապէս կը զնահատեմ ծեր Եղանդը, բոպէի պահանջներուն ըմբռնումը, եւ կը մադրեմ լիատակար յաջողութիւն ծեր բոլոր ծեռնարկներուն:

Եւրոպայի եւ Ամերիկայի մէջ՝ հայերը շատ բան կ'ընեն, բայց համաձայն եմ որ կարելի է եւ պէտք է աւելին ընել: Օր մը թերեւս իրարու հանդիպինք. կը խօսինք այդ մասին:

Եւրոպական քաղաքի մը մէջ՝ Փարիզ օրինակի համար, հայ համազգային Congrèsի մը զաղափարին, որու մասին կը գրէք, վաղուց համամիտ եմ: Քիչ օրէն պիտի ստանար Վերածնունդի¹⁷ երկրորդ թիւը, որու մէջ պիտի տեսներ այդ մասին իմ յօդուածն՝ 3-4 ամիս առաջ գրուած¹⁸ (աւելի առաջ ալ գրած եմ այլ եւ այլ թերթերու մէջ, եւ նորէն պիտի գրեմ, մինչեւ որ իրականանայ այդ ծրագիրը):

Հաճեցէք փոքրիկ յօդուածներ որկել Վերածնունդին. տնօրէնն ալ տոքք. Համբարձումնան¹⁹ բարեկամս, ես ալ շատ գոհ կ'ըլլանք:

Ընդունեցէք սիրալիր բարեւներս:

Զեր
Ա. ԶՕՊԱՆԵԱՆ

Փարիզ, 15 օգոստ. 1917

17 Rue de Bruyère

[Նոյեմբեր 1917]²¹

Սիրելի պ. Զարեան,

Իտալիոյ վրայ խուժող աղետին առի²² ես սրտակցութեան նամակ մը դրկեցի պ. G. Ferreroին՝ մեր Փարիզի Հայ Մտաւրական Սիութեան կողմէ, թերեւս ցոյց տուաւ ծեզի²³:

Նամակը դրկելէս քիչ յետոյ ստացայ նամակ մը Ligue Franco-Italienneի նախագահէն, այդ ճգնաժամային օրերուն մէջ՝ չեմ գիտեր թէ տեղի կրցաւ ունենալ ծրագրուած հայասիրական ցոյցը. չեմ կարծեր: Բայց ես դրկեցի պատասխան մը՝ մեր ընկերներու հաւանութեամբ: Արդեօք այդ ցոյցը տեղի ունեցա՞ւ թէ ոչ, նամակս հասա՞ւ ատենին, շնորհակալ կ'ըլլամ եթէ հաճիք երկուով մը տեղեկութիւն տալ ինձի այս մասին:

Ծառ գոհ կ'ըլլամ նաեւ եթէ հաճիք թերթուած մը կամ գրութիւն մը դրկել Վերածնունդի Կաղանդի թիւին որ մասնաւրապէս ճոխ պիտի ըլլայ: Եթէ դրկեք երկու շարաթէն կը հասնի:

Կը սպասեն ձեր նամակին²⁴, եւ մաղթելով մեր սիրելի գեղեցիկ Իտալիային վասել բարբարոսներու հրոսը, կը խնդրեմ որ ընդունիք սիրալիք բարեւներս:

Ձերի
Ա. ՉՈՊԱՆԵԱՆ

Ե.²⁵

29-XI-17

Via Robbia, 54, Firenze

Սիրելի Պ. Չոպանեան.

Ձեր նամակը ստանալուս Ferrero-ն մօսու էր. ըստ որ չը նայած իր արդէն դրկած պատասխանին նորէն բան մը կը դրկէ տպելու համար:

Այստեղ դրութիւնը շատ անորոշ է եւ ո՛վ գիտէ ինչով կրնայ վերջանալ. կը զարմանամ ինչո՞ւ մերոնք Կովկաս եւ Հայաստանի գրաւած մասերի մէջ անկախութիւն չեն յայտարարեր: Ferrero-ն եւ մեր բարեկամները առհասարակ ինձի նման կը մտածեն: Արդեօք Թուրքիայէն կը վախճան թէ նորէն ազգը միջակութիւնների ձեռքն է: Սուլալի է լուր չ'ունենալ ոչ մի տեղէ...

Ուրախ եմ որ սիրած էք բանաստեղծութիւններս: Տակեցէք երբ կուզէք եւ ինչպէս կուզէք²⁶:

Մնամ սիրով եւ յարգանօր
ԿՈՍՏԱՆ ՉԱՐԵԱՆ

Զ.²⁷

15-XI[II]-17

Սիրելի Պ. Չոպանեան.

Երաւաղենի առնան օրը²⁸ Ֆիօրենցիայի բաղաքապետութիւնը ուզեց որ հայ բանաստեղծ մը գրէ առ ժողովուրդ ուղ[ղ]ած յայտարարութիւնը. ուզելով առով, անշուշտ, պատել մեր ազգը որուն հանդեպ համակրութիւնը շատ մեծ

է հոս: Կը դրկեմ ձեզ հատ մը այդ իմ manifestէն «Վերածնունդ»ի համար²⁹ եւ
կը մնամ միշտ ձեր

ԿՈՆՍԱՌ ԶԱՐԵԱՆ

Է.³⁰

[Դեկտեմբեր 1917]³¹

Սիրելի Պ. Չապանեան,

Ահաւասիկ այն ճառը³² որ արտասանեցի Հայկական Կոմիտէի պատուա-
տու նախագահ, Ֆիօրենցիայի քաղաքագլուխ, Orazio Bacci-ի վրայ³³, այն
հսկայ եւ պատմական սրահի մեջ ուր տեղի ունեցաւ ցոյցը ի նպաստ մեզի:

Տպառորոթիւնը շատ մեծ եղաւ: Քաղաքի իշխանութիւնը, ծերակուտա-
կաններ[.] դերսե-ներ, prefet-ն, ամենը ալ շրջապատեցին զիս բսելով որ
«վաստահ եղեք[.] հայկական դատը մեր դատն է եւ երբ պէտք ունենար մեր ա-
ջակցութեան, ծեր տրամադրութեան տակն ենք»:

Երէ հարմար [sic] զտնար՝ հրատարակեցեք:

Ուրախութեամբ պիտի կատարեն ծեր խնդիրը դրկելով հանդէսին այն
ամենը ինչ որ կարող է նշանակութիւն մը ունենալ մեր դատի համար: Դժրախստարար,
մենք ինքներս այստեղ ոչ մի լուր չ'ունինք մայր երկրեն եւ չը
զիտենք ինչ դիրք բռնել: Ի՞նչ կ'ընեն մեր «փաշաները»...

Կաղանդի թիւր չը ստացայ: Կը շնորհաւորեմ ծեր տօները յուսալով որ զո-
նէ այս տարին թիշ մը լոյս բերէ ազգին եւ մեզ ամենուս:

Մնամ միշտ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ը.³⁴

Սիրելի պ. Չարեան,

Ստացայ ծեր նամակը եւ ծեր գեղեցիկ դամբանականը ողբացեալ Bacciի
մասին. անոր քարզմանութիւնը պիտի հրատարակեմ Վերածնունդի յաջորդ
թիւով³⁵:

Դուք ալ այժմ ստացած էք Վերածնունդի Կաղանդի թիւր:

Ենք օտար քարեկամներուն հայ ազգին ուղղեալ Կաղանդի քարեմադրու-
թիւններուն մեջ կ'ուզէ՞ք քանի մը իտալացիներու ալ գրաւածքներէն ունենալ:
Հաճեցէք խնդրեն Ֆրանսացւոց, Ամերիկացւոց, Անգլիացւոց գրածները ցոյց
տալ Ferreroին եւ խնդրել որ ինք ալ քան մը զրէ, Խոտալիայէն, եւ որկէ շուտով
երէ կարելի է: Խնդրեցէք իմ կողմէ, Վերածնունդի կողմէ: Շատ լաւ կ'ըլլայ, որ
այդ շարքին մեջ մեկ երկու իտալական մեծ անուններէն երեւան: Ferreroէն
զատ՝ երէ ուրիշ կարեւոր քաղաքական կամ գրական անձնաւորութենէ մը եւս
ստանաք message մը, շատ գոհ կ'ըլլամ: Հարկ չկայ որ երկար գրեն, քանի մը
տող քաւական է:

D'Annunzioին³⁶ ուղղուած մեր նամակին ո եւ է պատասխան չստացանք:

Ես ինքս ալ տարօրինակ կը զտնեմ որ Կովկասի մեջ մերինները չեն
հոշակեր Հայաստանի անկախութիւն կամ գեք քացարձակ ինքնավարութիւն: Այդ
պէտք է ընեն, համաձայնելով Վրացւոց հետ: Վրացիք մենէ աւելի խելա-
ցի կը վարտին:

Սիրով ձերդ
Ա. ԶՕՊԱՆԵԱՆ

Փարիզ, 23 յունիս 1918

թ.՝³⁷

2-II-18

Սիրելի պ. Չօպանեան,

Ժամանակին ստացայ «Վերածնունդի» վերջին շրեղ թիւր եւ այսօր ձեր նամակը: Յուսամ քան մը պիտի կարողանամ յաջողցնել, բայց չեմ ծածկեր որ ասոնց հետ գործ ունենալը՝ մանաւանդ երբ անոնք անմիջական շահ չ'ունիմ: շատ դժուար է: Նիւթապաշտ եւ փորրակողի ժողովուրդ մըն է [Խոտալացին] որ ինքզինքը վախկոտ կը զգայ եւ վեհանձնութիւնը զոհարերութիւն կը համարէ: Կրնամ վստահեցնել ծեզ որ երէ մեր անձնական ազդեցութիւնը չ'ըլլար եւ մերժելու ամօթը եւս, ասոնք քան մըն ալ չը պիտի ուզեին ընել: Աւելցնեմ նաև որ հոս հայերս ոչ մի կազմակերպութիւն չ'ունինք. կը գործենք զատ զատ առանց զիտնալու որ մերոնք ի՞նչ կը խորին, ի՞նչ քաղաքականութիւն գործ կը դնեն, եւ այլն...

Կովկասէն եւս ոչ մի լուր չ'ունիմ: «Բօլշեվիկների» Հայաստանի մասին հոչակած Decret-ն³⁸ վերին աստիճանի կարեւոր է եւ պէտք էր անմիջապէս օգուիլ կառավարութիւն մը կազմելով եւ երկրի անկախութիւնը յայտարարելով ամրող Եւրոպային: Վախնամ որ ազգի քախտը միջակութիւններու ծեռըն է եւ պատրաստ ու ուժեղ մարդիկ Կովկասի մէջ կը պակսին: Meda-ին³⁹ ուղ[դ]ած Պողոս Նուպարի նամակը անհասկնալի է ինձի. ամրող աշխարհը Հայաստանի անկախութեան մասին կը խօսի, իսկ այն ինքնավարութեան վրայ կը պնդէ, չը կարողանալով հասկնալ որ Meda-ն կը գործէ Վատիկանէն ներշնչած, որը զանազան միտումներէ դրդած անկախութիւնէ կը վախնայ: Տեսէր Ս. Ղազարի վանքի հետ խաղեր կ'ընեն. ներփակ կը դրկեմ ծեզի վարդապետի մը նամակը որը շատ քան կը պարզէ⁴⁰:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Այսօր պիտի խօսիմ Ferrero-ի եւ senateur Isidoro Del Lungo-ի հետ ձեր ուղած նամակներու մասին. յուսամ պիտի յաջողիմ:

Ժ.⁴¹

8-II-18

Via Robbia, 54

Սիրելի պ. Չօպանեան,

Ահա Isidoro] Del Lungo-ի գրածքը «Վերածնունդի» համար⁴²: Del Lungo-ն խոտական Accademia della Crusca-ին նախագահն է եւ Խոտալիոյ ամենամեծ գրագետներէն մէկն է: Հայասէր մըն է եւ ամէն անզամ որ զիս կը տեսնէ կուլայ -- ձեր է:

Յուսամ Ferrero-ն քան մը դրկած պիտի ըլլայ, շատ հաւանական է եւ ու-
րիշներ ալ դրկեն⁴³:

Մնամ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԺԱ.⁴⁴

14-Ա-18

Սիրելի պ. Չապանեան,

Vecchi-ի գրածքը կրնար եւ շտպել⁴⁵: Աղեկ կ'թյար նամակ մը գրեիր F. Meda-ին – Ministro del Tesoro⁴⁶ – Roma. մեր հազուազիւտ քարեկամներէն մէկն է⁴⁷: Եթէ Կովկաս մերոնք [1 քառ անընք.] չկազմակերպին եւ անկախո-
թեան իմբը շնմեն պիտի կորչինք: Բօլշեվիկների հետ շատ զգոյշ վարւելու է եւ
անմիջապէս օգտի դնելու է անոնց «քուղքը»⁴⁸: Ի՞նչ եղաւ մեր համազգային
ժողովը Եւրոպայ:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԺՊ.⁴⁹

25 Մարտ 1918
Ֆիորենցիա

Սիրելի քարեկամ,

Քիչ մը ուշացայ ձեզի պատասխանելու: Սիլան էի, որ վերջապէս կար-
դացայ հայերը համախմբել, նոր կոմիտէ մը կազմել, նույտ մը ստեղծել եւ
այլն: Մեծ յաջողութիւն է Խոտալիոյ մէջ propagand-ի համար եւ հայերուս ան-
հրաժեշտ միութեան համար⁵⁰: Եթէ պարագաները ներեն, ըստ ժողովի որոշ-
ման, ստիպած Փարիզ պիտի գամ քանի մը օրուան համար: Կը տեսնինք եւ
երկարօրէն կը խօսինք Սիսիրարեան հարցի մասին եւս⁵¹: Առ այժմէն համա-
ձայնին ձեզի հետ. շատ խոհեմ կերպով գործելու է եւ սպասելու է մինչեւ որ
քաղաքական այս սուկալի անորոշ ժամերը անցնին:

Կը սիրեմ, սիրելի եղբայր, ձեր քաջասրտութիւնը: Չը պիտի վհատինք եւ
եթէ մեռնելու ենք զոնէ գեղեցկութեամբ եւ արիօրէն մեռնինք: Բայց չը պիտի
մեռնինք, այդ մասին վստահ եմ: Հայ ազգի գոյութեան մէջ խորհուրդ մը կայ
որ ողբերգութիւնէն իսկ աւելի ուժեղ է եւ իր պատմական դերը դեռ պիտի կա-
տարի [sic], քաւական է գիտակցութիւնը ունենանք այդ խորհուրդի եւ [1 քառ
անընք.] կու զայ:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԺԳ.⁵²

Milano, 22/4/18
Via Carducci 17

Comitato Armeno
d'Italia

Սիրելի քարեկամ.

Չատ կը ցաւիմ որ շուտով շպիտի կարողանանք տեսնիլ. այնքա՞ն կարեւոր հարցեր կան որոնց մասին կ'ուզէի ձեզ հետ խօսիլ: Երեկ գրեցի Նուրար փաշային⁵³ հասցեն զիտնալու. կարելի է ժուլուգ երթամ:

Հոս որոշեցի մեծ զիրք մը երատարակել Հայաստանին վերաբերեալ, տեսակ մը ժողովածու որ ընթերցողը կրնայ գտնալ յօդուածներ բոլոր այն հարցերու շուրջ որ կրնայ զինքը հետաքրքրել: Գրականութիւնը եւ արտեստը եւս մեծ տեղ բռնելով պիտի խնդրէի ձեզմ երկու կարեւոր յօդուածներ տայիր մեզի. մէկը հայ գրականութեան ընդհանուր պատմութեան վերաբերեալ. միւսն ալ արտեստի՝ հին եւ նոր՝ եւ ճարտարապետութեան վերաբերեալ: Գիրքը շատ շքեղ պիտի լինի, ուստի պէտք ունինք մեծ քանակութեամբ reproductionներու նորէն թէ հին եւ թէ նոր արտեստի գործերէն: Սակայն պէտք չէ որ շապլոն ըլլան. եւ իրաւամբ նոր եւ հետաքրքրական: Կ'ուզէի՞ք այդ մասին ձեր կարծիքը յայտնել:

Սիրալիր բարեւներով
ԿՈՍՏԱՆ ԶԱՐԵԱՆ

ԺԴ.⁵⁴

11-5-18

Via Robbia, 54
Firenze

Սիրելի բարեկամ,

Սիրանի օդը օրէ ի օր անշնչելի դառնալով ինձի համար ստիպւած եղայ նորէն Ֆի[ո]րենցիա վերադառնալ: Մեր վաճառականները գործին շուրջ այն-պիտի բարոյական մքնուրուտ մը ստեղծած էին որ թիշ մը ազնութիւն ունեցող մարդ մը անկարող պիտի ըլլար հաշտեցնել ուղղամտութեան ամենատարրական սկզբունքները ինչ ինչ անձնաւէր եւ անվայել միտումներու հետ: Ուստի որպէսզի գործը շվիժէ եւ միտրինը մնայ՝ պարտք համարեցայ հրաժարականս տալ:

Նորէն, ինչպէս միշտ, պիտի համեստօրէն ընեմ այն ինչ որ ձեռքէս կուզայ ազգիս համար: Կը ցաւիմ միայն որ այնքան փայփայած ցանկութիւնը՝ տեսնիլ ձեզի հետ՝ շպիտի իրականանայ առայժմ:

Գիրքի երատարակութիւնը, որու մասին ձեզի զրած էի, ես պիտի բողնեմ, յուսալով որ մասնախումքի միւս անդամները պիտի իրականացնեն⁵⁵:

Մնամ միշտ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԺԵ.⁵⁶

Սիրելի Զարեան,

Զեր նամակը ստացայ Մարսէյլ, ուր եկայ հայկական հարցի վրայ քանախօսութիւն մը արտասահնելու: Այխի մէջ ալ կրկնեցի այդ քանախօսութիւնը, յետոյ պիտի երթամ Bordeaux, եւ 6-7 օրէն կը դառնամ Փարիզ: Տիսուր են լուրերը. մեր ազգը իհմայ ամրողջապէս մեծ ճիրանին մէջն է...⁵⁷

Չյուսահատինը, եւ աշխատինը մինչեւ վերջը, բայց շատ սեւ է եղեր մեր ազգին բախտը:

Զեր համերաշխութեան քայրայումը շատ ցաւ պատճառեց ինձի:

Սեր բախտը սեւ է, բայց մենք ալ տարօրինակ ազգ ենք, պառակտումի հիւանդութիւնը ունինք: Ամէն տեղ նոյնն ենք: Հոս ալ հայերը երկու մասի բաժնուած կը կոուին: Ամէն ջանք որի հաշտեցնելու, շաջողեցայ:

Աստուած ողորմի մեզի:

Սիրով ձեր
Ա. ԶՕՊԱՆԵՎՆ

Մարտի, 30 մայիս 1918

Ժ. 58.

Monsieur C. Zarian

Granina

Florence

(Italie)

Pernie, 21 օգոստ. 1918

Սիրելի ալ. Զարեան,

Հոս, որ քիչ մը հանգչելու եկած եմ, ստացայ ձեր սիրուն քօնիւները: Ընորիհակալ եմ: Մէկը որկեցի Փարիզ, որ հրատարակուի ելլելիք թիւն մէջ. միւսներն ալ յաջորդ թիւերուն մէջ⁵⁹: Ամսու գլխուն Փարիզ կը դառնամ:

Սիրով ձերի
Ա. ԶՕՊԱՆԵՎՆ

Ժ. 60.

8-XI-18

2, Croix de Marbre, Nice

Սիրելի Չօպանեան,

Տիսուր սիրուով ստացայ ձեր նամակը...⁶¹ Սինչեւ իիմայ ոչ մի լուրջ document հայերու մասին բան մը չ' ըսաւ: Ո՞ւր կ' երթանք: Ի՞նչ պիտի ըլլայ մեր վերջը: Սիրոս կ' այրի երք կ' յիշեմ տիսմարութեամբ դրոշմուած մեր «ներկայացուցիչներու» դէմքերը, դիւանազիտական այդ փոքրահոգի մուկերը: Ի՞նչ կարող ենք անոնցմէ սպասել: Խեղճ հայ ազգ -- եւ սակայն ինչքան գեղեցիկ է մեր դատը եւ ինչքան դիւրին է պաշտպանել զայն --

Ընտրութիւնները որոնց մասին կը խօսիք նշանակութիւն[ն]ին կորսնցուցած են: Անմիջապէս յարաբերութեան մէջ մտնելու է Կովկասահայութեան հետ եւ վաղն իսկ պոլսահայութեան հետ:

Եթէ ճամբանները բաց են նամակ մը զրեցէք կաքողիկոսին պարզելով հարցի բուն դրութիւնը եւ solution-եր պահանջելով: Ուրիշ միջոց չկայ:

Ի՞նչ նոյա ֆրանսական թերքի հարցը:

Մնամ սիրով ձեր
Կ. ԶԱՐԵՎՆ

Ժ. 62.

Սիրելի ալ. Զարեան,

Իմ բարեկամուիիս՝ կոմսուիի տը Վիլնէօվ գեղեցիկ գաղափարը յդացած էր Նիսի մէջ հանդէս մը սարքել ի նպաստ հայ կարօտեալներուն, աջակցու-

բեամբ abbé de Goudinj, ստացած էր gouverneur militaireին, maireին և préfetին հովանաւորութիւնը, և ապրած պանդոկ հաճած էր իր խնդրանքով սրահը տալ, maire du jardinէն նամակ ստացայ և երկու տողով պատասխանիս մէջ Մախօխեաններուն⁶³ և ձեր հասցեն տուի, առաջարկելով որ օգնէր իրեն և կոմսուիիին այս գործին մէջ: Ինձմէ խնդրած են զալ conférence մը ընել այդ մատինեին (կամ soiréeին). ընդունած եմ թէպէտ այժմ շափազանց շատ բան կայ հոս ընելու, մտադիր էի զալ երկու օրուան համար:

Արդ, երէկ նամակ մը ստացայ կոմսուիիէն: Կը զրէ թէ ձեր եղբայրը⁶⁴ զացեր և իրեն ըսեր թէ հայ քօմիք մը կազմուեր է, որուն նախազահը ինը է, և այդ քօմիքէն որոշեր է եղեր միեւնոյն բանը ընել նոյն սրահին մէջ, նոյն անձնաւորութեանց հովանաւորութեամբ... և n'est ni sérieux, ni correct: Պէտք է դարձանել այս սխալը: Նախաձեռնութիւնը առնող Ֆրանսացոց պէտք է քողով գործադրեն իրենց ծրագիրը, և դուք բոլորդ, Մախօխեանները և դուք պէտք է օգնէր իրենց: Այս է իմ կարծիքս, համոզուած եմ որ դուք ալ ինձի պէս կը մտածէք, և հարկ եղածը պիտի ընեք ձեր եղբայրը շիտակ ճամրուն մէջ դնելու համար:

Հազար բան կայ գրելիք՝ մեր դատին կացութեան մասին: Անհնար է նամակով: Սաշափն ըսեն որ չա ու միւս, Պոլիս՝ իրաշալի շարժում կայ Հայոց մէջ, հոս ալ՝ աւելի աղէկ կ'երքայ գործը:

Սիրով ձերդ

Ա. ԶՕՊԱՆԵԱՆ

ԺԹ.⁶⁵

[Նիս], 29-1-19

Սիրելի Զօպանեան,

Այստեղի հայերը ատենէ մը ի վեր կօմիտէ մը կազմած են, մեր որբերուն օգնութեան զալու համար և տալիք պարահանդէսի պատրաստութիւնները այսպէս տեսնուած էր, երբ, բոլորովին պատահմամբ, իմացան որ դուք մտադրութիւն ունիք հոս զալու, դասախոսութիւն մը ընելու համար:

Ուստի, կ'ըսէ եղբայրս, համաձայննեցան ձեր բարեկամներու հետ, որ պարահանդէսն [յ]ետոյ, շքեղ երեկոյք մը սարքեն ձեր մասնակցութեամբ:

Կօմիտէի անդամները կը զարմանան, որ ձեր բարեկամ տիկինը այդպիսի նամակ մը գրած է, չը նայած որ իրեն բացատրած են գործի իսկական դրութիւնը: Չը մոռնանք նաև որ նպատակը նոյն[ն] է:

Ես Կօմիտէի անդամ շեմ և իմ մասնակցութիւնս բացարձակապէս մերժած եմ, սկզբունքով դէմ ըլլալով --մեզի համար այդպիսի վճռական բոյեն-- այդ տեսակ ձեռնարկներով գրադիլը:

Ձեր բարեկամուիին ինձի դիմած չէ, այլ դիմած է ալ. Մախօխեանին:

Այն ու ամենայնիւ, երէ բանով [մը] ձեզ կարող եմ օգնել, ձեր տրամադրութեան տակն եմ: Եղբայրս պիտի զրէ ձեզի:

Սնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Սիրելի բարեկամ,

Ներեցէր որ մինչև հիմա չը կարողացայ պատասխանել ձեր նամակին⁶⁷. հիմանդ էի եւ զբաղւած:

Կ'երեւայ նախախնամութիւնը կ'ուզէ որ բոլոր տանջանքներէն ըմպենք ազատութեան պայծառ օրին հասնել առաջ: Ի՞նչ ըրած. կազմակերպիւնը եւ յուսանք: Կովկասահայաստանի անկախութիւնը արդէն մեծ քայլ մըն է դէպի լաւագոյնը եւ ես վստահ եմ որ Տաճկահայաստանի մէկ մասն ալ պիտի մեզի անցնի: Կը մնայ բարոյապէս պատրաստիլ ազատութիւնը վայելելու համար: Ազգը աշխարհագիտական կամ տեղային կամ լեզուական քանակութիւն չէ, այլ բարոյական խորհուրդաստեղծ կապակցութիւն մըն է զոր պէտք է ստեղծել աշխատելով անդադար: Հայ ազգը բանաստեղծները եւ բարոյագիտները պիտի ստեղծեն, թէ չէ ի զոր պիտի կորչի դարաւոր զոհաբերութիւնը: Այդ մասին երև ժամանակ ունենամ պիտի յօդւած մը գրեմ ձեր հանդէսի[ն] համար⁶⁸: Բայց կարելի է դեռ ժամանակը չէ...

Մնամ սիրով միշտ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԻԱ.⁶⁹[1945]⁷⁰

Սիրելի բարեկամս,

Շատոնց է որ ատացեր եմ ձեր նամակը⁷¹, ինչպէս եւ ձեր նոր գործը, Նայր լեռան վրայ ստուար վէպը⁷²: Ներեցէր այսքան ծայրայեղօրէն ուշ պատասխանելուս: Ուշանալու պատճառներէն մէկը,-- եւ զիսաւորը-- բազմակերպ աշխատանքներով անվերջօրէն ծանրաբենուած ըլլալս է. ուրիշ պատճառ մը իմ փափաքս էր՝ արագ ու չոր նամակի մը տեղ՝ քիչ մը ուշ գրել, վերջը երկար նամակ մը գրել ձեզի (այնքան ատեն է որ իրարմէ հեռու ենք, ինչե՞ր անցան անկից ի վեր, ի՞նչքան բաներ ունինք իրարու ըսելու). Երրորդ պատճառ մը, այն է որ կ'ուզէի նամակիս հետ յօդւած մը դրկել ձեր Armenianian Quarterlyին⁷³ համար:

Այսօր, կը նկատեմ որ լրութիւնս աններելի շափով երկարած է եւ կը խորհիմ որ լաւագոյն է մտերմական երկար նամակները աւելի խաղաղ ու նորմալ ապագայ օրերու յետածզել եւ գէր հակիրծ պատասխան մը փութացնել ձեր սիրուն նամակին: Նոր յօդւած մը ձեր թերքին համար չկրցայ գրել, բայց կը դրկեմ ձեզի գրութիւն մը ոյուն անգիերէն բարգմանութիւնը ձեր թերքին մէջ հրատարակենիդ մեծ հաճոյք պիտի պատճառէր ինձի: Ատիկա այն ճառն է զոր ես արտասանեցի Փարիզի Հայոց եկեղեցւոյն մէջ՝ հանգուցեալ Ռուզվելը նախագահի յիշատակին նոյնուած հոգիհանգստեան պատարագէն յատոյ⁷⁴: Ներկայ էին բազմաքի հայրենակիցներ եւ ամերիկեան, խորհրդային դեսպանատուներու, ֆրանսական կառավարութեան, երէից Grand Rabbiին ներ-

կայացուցիչներ: Յետնեալ օրը այդ ճառին պատճենը դրկեցի ամերիկեան դեսպանին եւ իրմէ ստացայ նամակ մը որով իր երախտագիտութիւնը կը յայտնէ, Ամերիկայի հանդէպ այդ ճառով արտայայտուած համակրութեան համար: Ինչպէս պիտի տեսնէք այդ ճառին մէջ միայն Ռուզվելթի մեծ դէմքին չէ որ հոմմաց ըրած են, այլ եւ հայասէր Ամերիկացիներու ամրող փաղանգին: Ամերիկեան կառավարութիւնը Հայաստանի հոգատարութիւնը շատանձնելով մեծ վնաս հասցուց մեր ազգին բայց Նիր Խաք Ռիլֆի⁷⁵ դեկավարները ահազին շնորհը ըրին մեզի, տասնեակ հազարաւոր հայ երիտասարդներ փնտացումէ ազատեցին: Կ'ոգէի որ Ամերիկացիք ծեր հանդէսին շնորհին ծանօթանային այդ գրութեանս, որ ոչ միայն երախտագիտութիւն կը յայտնին հայասէր Ամերիկացիներուն, այլ եւ ներկայ բաղդորոշ բոպէին Ամերիկեան Ազգին մեր մոռացումն ալ կը զգացնեմ: Երանի թէ ժամանակին ծեր ծեռքը հասնէր այս նամակս եւ կարենայիք ծեր հանդէսի առաջին թիւին մէջ դնել զայն:

Երկրորդ թիւին համար պիտի գտնեմ որիշ գրութիւն մը՝ հայ ժողովրդի բաղարակրական ուժ[ն ու] արժէքը ցոյց տուող ֆրանսերէն բնագիրը հոս brochurenը մը պիտի հրատարակուի:

Վերջերս Մարսէլլէն զիս հրատիրած էին թրքահայ դատի մասին հոն սարքուած միթինկին բանախօսելու. ծեր վեպը հետս տարի (հոս այս խճողեալ կեանքիս մէջ անհնար է կարդալ այդպիսի խոշոր գործ մը) եւ կէսէն աւելին կարդացի շոգեկառքին մէջ: Մեծարժէք գործ մըն է. մնացեալն ալ անշուշտ պիտի կարդամ ի մօսոյ:

Մեծագոյն բաղդանքս է՝ անմիջապէս որ լաւագոյն կացութեան մը առջեւ գտնուինք՝ հանրային գործունեութեան ախտէն ազատել զիս եւ ամրոջութեամբ նուիրուիլ գրականութեան. բայց ե՞րբ պիտի զայ այդ երանելի օրը:

Սիրալիր բարեներս մատուցէք prof. Grégoireին⁷⁶, որուն հետ սրտազին բարեկամական կապեր ունին:

Զերմ բարեներով
ծերդ
Ա. ՉՕՊԱՆԵԱՆ

ԻՐ.⁷⁷

14-I-46

11 West 42nd St.
New York, NY

Սիրելի բարեկամ,

Նամակս ուշացաւ. այստեղ ամէն մարդ հիւանդացել է կամ հիւանդանալու վրայ [է] եւ ես էլ իմ տուրքս վճարեցի համաճարակին, մօտ 20 օր անկողին մնալով: Այդ եւ որիշ պատճառներով Quarterly-ին ուշացաւ եւ միայն այս ամսի վերջը պիտի կարդանայ լոյս տեսնել⁷⁸:

Quarterly-ի մասին, վախտում են, դուք դուրիմացութեան [sic] մէջ էք: Այն պիտի լինի La Revue des Etudes] Arménienes⁷⁹[ի] նման, զուտ գիտական, առանց բաղարական որեւէ ձգտումի: Ուստմնասիրութիւնները եւս չպիտի ժո-

դովրդական, պրոպագանդային ծետվ գրւեն, այլ խիստ կերպով պիտի նիդր-
ւեն այն գիտերին, որ գիտնականները անում են մեր լեզի և արթստի մար-
զում: Այդպիսի պատճառներով խմբագիրների ժողովը անյարմար դատեց
ծեր այնքան զեղեցիկ ճառը Ռուզմելտի մասին (այդ մասին կարծիքները
տարբեր են այստեղ) տպել: Այդ պարագան խնդրեմ աշքի առաջ ունենար ծեր
յաջորդ գրութիւնների ժամանակ: Ծառ լու պիտի անէք երէ մի երկու յօդած
նիդրէիք մեր միջնադարեան բանաստեղծներին, ինչպէս արած էք անցեալում
կամ քննական տեղեկութիւն տայիր հայ մշակոյթին նիդրած նոր օտար գրքե-
րի մասին: Արդէն, երբ առաջի թիւր ստանար, պիտի տեսնէք հանդէսի բնոյքը:
Երկրորդ թիւր պիտի լոյս տեսնի երեք ամսից, բայց նիդրերը պէտք է ձեռքիս
մէջ լինեն Փետրիարի վերջերը⁸⁰:

Յուսամ առողջ էք և արդի ֆրանսական պայմանները տանում էք [1 քառ.
անընթ.]:

Մնամ շատ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ի՞՞.

9-1-50

Forio d'Ischia (Napoli)

Italia

Սիրելի Զօպանեան,

Վերջերս «Հայրենիք» օրաբերքի մէջ կարդացի Խորայէլ Օրիի շորջը տե-
ղի ունեցող բանավէճը և այնտեղից իմացայ, որ Պր. Քիրտեանը⁸² յօդածներ
է գրել այդ անձնաւորութեան շորջը «Անահիտի» մէջ: Արդ Խորայէլ Օրին ինձ
էլ է հետաքրքրում⁸³ և պիտի ուզէի, երէ կարելի լինէր, այդ յօդածները ունե-
նալ: Պիտի ուզէի, բնականարար, անհրաժեշտ ծախըերը վճարել:

Երեւակայեցէք որ մինչեւ իիմա չզիտի խսկ, որ «Անահիտը» սկսել էք վե-
րահրատարակել⁸⁴, ինչ որ ցոյց է տալիս ինչքան կողիացած ենք ամէնքս ապ-
րում: Խսկ ես՝ բառին բուն նշանակութեամբ. Խսկայում ոչ հայ կայ և ոչ թերք
կամ գրականութիւն: Ներկայ է ամրող Սիցերկրականը իր յուշերով և իր ար-
կածներով: Ինչ որ թիւ բան չէ:

Երէ պայմանները ներեն, կարող է պատահել, որ այս գարնան մի քանի
շարաբով գամ Պարիզ և այդ պարագային ուրախ պիտի լինեն ծեր ձեռքը
բարեկամարար սեղմելու:

Ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ի՞՞.

Փարիզ, 23 Յունիար 1950

Սիրելի Զարեան,

Ձեր նամակը ստացեր եմ բարական օր առաջ: Ներեցէք ուշ պատասխա-
նելուս: Վերջերս շափագանց բեռնաւորուած էի (ո եմ տակաւին) այլազան
ստիպողական աշխատանքներով, ինչպէս և նիդրական դժուարութիւններով

(որոնց հետեւանքով *Անահիտի* 1949ի երկրորդ թիւր չկրցայ հրատարակել ու որոշած եմ հրատարակել *Ապրիլին՝ 1950ի* առաջին թիւին հետ)՝⁸⁶: Այս է պատասխանին ուշանալուն պատճառը: Այս նամակին հետ կը դրկեմ *Անահիտի* վերջին երկու թիւերը, որոնց մէկուն մէջ երեցաւ Քիրտեանի յօդուածը Խորայէլ Օրիի մասին: Չեմ ծածկեր որ դժկամակութեամբ հրատարակեցի Քիրտեանի յօդուածը, ուր իր հասարակ խաչագոյն մը կը ներկայացուի հայ մը զոր ցարդ կը համարէինք մեր Ազգային Դատի նոր ժամանակներու մեր առաջին ծառայողներէն մին, բայց փաստեր կան Քիրտեանի յօդուածին մէջ: Հաւանական է ըստ իս որ Օրի եղած է ազգասէր գործիչ մը, որ խաչագողական միջոցներու ալ դիմած է իր ազգասիրական խուալն իրականացնելու համար. այդ մասին երկուող մը պիտի դնեմ *Անահիտի* յառաջիկայ թիւի քրոնիկիս մէջ:⁸⁷

Եթէ Փարիզ գաք ի մօտոյ, ինչպէս կը յուսադրէք ձեր նամակով, շատ ուրախ պիտի ըլլամ ձեզ տեսնելով մեր երկութին ալ սիրելի հարցերու վրայ ձեզի հետ շաղակրատելով:

Երբ ինձի տաք ձեր որոշ հասցէն, հաճոյրով *Անահիտը* ձեզի պիտի դրկեմ բարեկամութեամբ:

Զերմ սիրով
Զերդ
Ա. ԶՈՊԱՆԵԱՆ

ԻԵ.⁸⁸

4-2-50

Ֆորիօ

Սիրելի Զօպանեան,

Եթէկ, Հռոմից վերադարձիս, գտայ ձեր սիրալիր նամակը և երկու թիւ *Անահիտները*: Չատ եւ շատ շնորհակալ եմ, սակայն Քիրտեանի առաջի գործը «Կղեմէս ԺԱ պապը և Խորայէլ Օրին», տպած Անահիտի Յուլիս-Դեկտեմբեր թիւ մէջ (1947) մոռացել էք դրկել: Ցաւում եմ, որ ձեզ այսքան ծանծրոյք եմ տալիս, բայց այստեղ եւ կամ Հռոմում ոչ մի կարելիութիւն կայ հայ հրատարակութիւններ ձեռք բերելու: Երեւակայեցէք այստեղի մեր երանելի վարդապետները ինձանից է որ հայ թերթեր են խնդրում եւ Լիքանանում ինչ-որ հրատարակող խեղճ կրօնական թերթից զատ⁸⁹ որիշ տեղեկութիւն չունեն հայ կեանքի և հայ գրականութեան մասին:

Ահա մէկ տարի է որ ապրում եմ այս կղզու վրայ –միջոցներս չեն ներում մեծ քաղաքում ապրելու– եւ ինչպէս երեսում է դեռ պիտի մնամ բաւականի երկայն ժամանակ: Ուստի հասցէն մնայուն է եւ ինձ կարող էք միշտ գրել այստեղ:

Եթէ գարնան պահին կարողանամ գալ Պարիզ, ինչպէս իմ ցանկութիւնս է, ձեզ հետ տեսնիլը եւ շատ բաների մասին խօսելը առաջին նպատակներից մէկը պիտի լինի: Առայժմ դրկում եմ ձեզ իմ ջերմ բարեւներս եւ բարեկամական զգացմունքներիս արտայայտութիւնը:

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Փարիզ, 16 Փետրուար 1950

Սիրելի Զարեան,

Ստացայ ձեր նամակը: Ներեցէք Անահիտի ձեր ուզած թիւը ուշ դրկելուս: Պետք էր փնտռել իին թիւերու շեղօակոյտին մեջ ընելիք շատ ունեի այս վերջերս. գեշ հարրուխ մըն ալ զիս տկարացուց. այդ պատճառով կը բացատրուի յապաղումս:

Այս առտու կատարեցի հարկ եղած փնտռութոքը: Գտայ ձեր ուզած թիւը և այսօր զայն կ'ուղարկեմ ձեզի:

Երբ Փարիզ գար -- ինչպէս կը գրէք ձեր նամակին մեջ, մեծապէս ուրախ պիտի ըլլամ ձեր այցելութիւնը ընդունելով և ծեզի պէս մտաւրական քանկաղին եղրօր մը և վաղեմի սիրելի բարեկամի մը հետ օրուան հարցերուն շորջ շաղակրատելով:

Զերմ սիրով

Զերմ Ա. ԶՈՊԱՆԵԱՆ

Ի.Ե.⁹¹

26-5-50

Ֆօրիո

Սիրելի Զօպանեան,

Երեւակայեցէք որ ձեր յորելեան[ի] երաւէրը միայն երեկ ստացայ...⁹² Թէ չէ անպատճառ մի հեռազիք կը դրկէի. շատ ցաւում եմ, որ Պարիզ գալս այս գարնան ջուրը ընկաւ. շափազանց շատ զբաղումներ եւ, ինչպէս միշտ, նիրական դժուարութիւններ արգելը եղան: Ո՞Վ է իմանում. կարելի է աշնան մնա[յ]... Chi lo sa?⁹³

Ամենայն դեպս զերմ մաղրանքներ եւ դեռ երկայն երկայն կեանք եմ ձեզ ցանկանում: Զեր պարագան եզակի է մեր զրականութեան պատմութեան մեջ եւ քաջալերիչ:

Զերմ բարեւներով

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ի.Ը.⁹⁴

Փարիզ, 30 Մայիս 1950

Սիրելի Զարեան,

Ստացայ ձեր նամակը, որուն մէկ երրորդը հազիւ կրցայ «զուծել». կ'ենթադրես որ յորելեանիս առթիւ բարեկամական զգացումներ յայտնած եք, բայց ձեր զիրը որ ատենով շատ յստակ էր, իիմայ կը մնայ էլեգան եւ խորհրդաւոր, դժուարընթեռնի, հանելուկային: Ընորհակալութիւններ յայտնելու համար լաւագոյն ձեւը կը նկատեմ ծեզի իրը նույն դրկել բանաստեղծութեանց լիատակար հաւաքածուն որ նոր լոյս տեսան⁹⁵: Առաջին անգամն է որ այդ բոլոր քերրուածներն ու տաղերը մէկ հատորի մեջ ամփոփուած լոյս կը տեսնեն: Գոհ պիտի ըլլամ թէ հաճիք ձեր տպաւրութիւնը հաղորդել ինձի, բայց ճիզ մը ընելով որ ձեր զիրը աւելի դիւրընթեռնի ըլլայ:

Զերմ սիրով

Ճերդ
Ա. ԶՕՊԱՆԵԱՆ

Ի՞Ռ.⁹⁶

Փարիզ, 19 Յունիս 1950

Սիրելի Զարեան,

Մասնաւոր հաճոյրով կարդացի բանաստեղծութեանց հաւաքածուին նուիրուած ճեր նամակը⁹⁷: Գիտեմ որ դուք քաջախնիր խստապահանջ գրական թննադատ մըն էք, ինչպէս որ պէտք է ըլլալ, ինչպէս եւ եմ ինքս ալ: Գնահատման ճեր ջերմ տողերը իմ քերքուածներուս մասին ատով աւելի եւս արժեքաւոր կը դառնան ինձի համար: Գրական թննադատը որ կայ իմ մէջու կը խորի ինքն ալ ճեզի պէս թէ իմ այլազան արտադրութեանց դէզին մէջ բանաստեղծութիւններս են որ կեանքիս էական գործը կը կազմեն:

Ցաւալի է որ այս տարի շպիտի կարենաք Փարիզ երեւում մ'ընել: Ուրեմն «ցտեսութիւն» ըսենք զալիք տարուան համար: Եկեք, երէ կարելի է, աշնան, վասն զի գարնան 2-3 ամսուան թերեւս հեռամամ Փարիզէն, ու երէ զար հոս, անպատճառ պիտի ուզեմ ճեզ տեսնել: շատոնց [է] որ իրար չենք տեսներ եւ կարօտցած եմ ճեզ: Մտիկ մի ընէք անոնց որ կ'ըսեն թէ Փարիզը առաջուան Փարիզը չէ. ան մտաւրական նուրբ եւ ջերմ մքնոլորտով անզուզական քաղաքն է միշտ:

Սիրով ճերդ
Ա. ԶՕՊԱՆԵԱՆ

ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

¹ Կոստան Զարեան, «Տեղի, Ժամանակի Եւ Գրողի Մասին», *Սովորական Գրականութիւն*, 6, 1970, էջ 102-103, հմտ.՝ նոյն, Նաևատումար, Երեւան, «Սարգիս Խաչենց» Հրատարակութիւն, 1999, էջ 582-583:

² Այս շրջանի բորակցութեան հիմամբ հրատարակած ենք յօդուած մը (Վարդան Մատթեոսեան, «Կոստան Զարեան՝ “Կես Գիշերէն Մինչեւ Արշալոյս”», Յառաջ - Միտք Եւ Արուեստ, Դեկտեմբեր 1990), որ ընդլայնուած ու վերամշակուած կերպով յետազային մաս կազմած է մեր Կոստան Զարեանի Ծորջ հատորին (Անթիփաս, 1998, էջ 88-125):

³ Վարդան Մատթեոսեան, «Կոստան Զարեանի Նամակները “Երեք Երգեր”ու Ասիրով», Հանդէս Ամսօրեայ, 1-12, 1993, էջ 245-247:

⁴ ԳԱԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թ. 83:

⁵ Կոլիխեմ Ֆեռներո (1871-1942), խոալացի պատմաբան եւ հրապարակագիր:

⁶ Ֆլորանսի «Փրօ-Արմենիա» կոմիտէն Զարեանի նախածեռնութեամբ կազմուած է 1916ի վերջերը:

⁷ Հայ Մտաւրական Սիոնթիւնը Շօպանեանի եւ այլոց նախածեռնութեամբ կազմուած էր Փարիզի մէջ 1916ին:

⁸ Նշան Տէր-Ստեփանեան (1879-1958), խոալահայ հանրային գործիչ:

⁹ Կ'ակնարկէ Ֆլորանսի հայասիրական մեծ հանրահասարին, որ տեղի ունեցած է Յունիս 9, 1917ին եւ ուր կարդացուած է յիշեալ հոչակագիրը:

¹⁰ Հոչակագրին մէջ «հինգ մեծ ժողովրդավարութիւններէն» պահանջուած է, որ «Լեռաստանի նման, աշխատին Հայաստանը վերականգնել իրեւ ազատ եւ անկախ ազգ»:

- ¹¹ ԳԱԾ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I քաժին, թ. 2117:
- ¹² Թերթերուն կտրօնները տես նամակին կից՝ “La grande manifestazione ‘Pro Armenia’ nel Salone dei Cinquecento in Palazzo Vecchio”, *La Nazione*, 11 Giugno 1917; “Dimostrazione pro-Armenia nel Salone del Cinquecento”, *Il Nuovo Giornale*, 11 Giugno 1917; “Un meeting imposant en faveur de l’Arménie”, *L’Italie*, 14 Juin 1917: Հմնտ. «Հայասիրական Շարժումը Երոպայի Մջ», *Վերածնունդ*, 14 Յուլի 1917, էջ 15-27:
- ¹³ Կ’ակնարկէ Հայ Ազգային Պատուիրակութեան:
- ¹⁴ Կ’ակնարկէ Ազգային Պատուիրակութեան անդամներուն, որոնցմէ Պողոս Նուազարը (1852-1930) օրինակ, արդէն 65 տարեկան էր:
- ¹⁵ ԳԱԾ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թ. 83:
- ¹⁶ Ռաֆայէլ Պազարճեան (1879-1922), խոալահայ բժիշկ, փիլիսոփայ, հանրային գործիչ:
- ¹⁷ *Վերածնունդ* (Փարիզ, 1917-1921), հասարակական-զրական երկշարարքերը, որ 1918-1919ին լոյս տեսած է Զօպանեանի խմբագրութեամբ:
- ¹⁸ Արշակ Զօպանեան, «Բուն Խնդիրը», *Վերածնունդ*, 14 Սեպտեմբեր 1917, էջ 38-42:
- ¹⁹ Լեռն Համբարձումեան, *Վերածնունդի* արտօնատերը:
- ²⁰ ԳԱԾ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թ. 83:
- ²¹ Թուագրումին վերականգնումը մերն է:
- ²² Կ’ակնարկէ հիսախային ճակատին վրայ խոալական բանակին ջախջախումին Աստրինյ կողմէ, որուն յաջորդած է աստրիական ներխուժումը:
- ²³ Նոյեմբեր 6, 1917 բռակիր նամակը և Ֆեռներոյի պատասխանը տես՝ «Հայաստան Եւ Խոալիա», *Վերածնունդ*, 1/14 Յունուար 1918, էջ 42, հմնտ. Արշակ Զօպանեան, Նամականի, Երեան, «Սովետական Գրող», 1980, էջ 132 և 415:
- ²⁴ Տես՝ Զարեանի Նոյեմբեր 23, 1917ի նամակը Զօպանեանին (ԳԱԾ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I քաժին, թ. 2119), որ գրուած է պատուուած բռուրի վրայ. բնագրի վնասուած վիճակին հետեւանըով կարելի չէ զայն իրատարակել: Հոն Զարեան կը խօսի Միլանի ցոյցի յետաձգումին, իր Ֆրանսա երրալու ծրագրին, *Վերածնունդին* ուղարկած իր բանաստեղծութիւններուն և Ֆեռներոյին դրկած Զօպանեանի նամակին մասին:
- ²⁵ ԳԱԾ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, թ. 2120:
- ²⁶ Տես՝ Կոստան Զարեան, «Մանրանկարներ», *Վերածնունդ*, 1/14 Յունուար 1918, էջ 18-19, «Աղօրք», *Վերածնունդ*, 1 Մարտ 1918, էջ 106, «Զմեռային», *Վերածնունդ*, 15 Մարտ-1 Ապրիլ 1918, էջ 133, «Սուզի Երգ», *Վերածնունդ*, 14 Ապրիլ 1918, էջ 180-181: *Վերածնունդի* մէջ լոյս տեսած Զարեանի բանաստեղծութիւնները յետազային մաս կազմած են *Օրերի Պասկը հատորին* (Պոլիս, 1922):
- ²⁷ ԳԱԾ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I քաժին, թ. 2118:
- ²⁸ Ամենայն համականութեամբ, կ’ակնարկէ Դաշնակց Ուժերուն կողմէ Երուաղեմի գրատումին Առաջին Աշխարհամարտին (Դեկտեմբեր 11, 1917): Այս տեղեկութեան հիմամբ, ճշգրտած ենք նամակին բռագրութիւնը:
- ²⁹ Ուղերձը լոյս տեսած չէ:
- ³⁰ ԳԱԾ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, թ. 2120: Այս նամակին առաջին իրատարակութիւնը, որոշ անձնդուրիւններով, տես՝ Կոստան Զարեան, *Նաւատումար*, Երեան, 1999, էջ 607:
- ³¹ Թուագրումին վերականգնումը մերն է:
- ³² Նամակին կից պահպանուած է ճանի խոալերէն ծեռագիրը, որ նոյնպէս լոյս տեսած է. ունի ս. “Orazio Bacci, Sindaco di Firenze, è Morto”, *Armenia*, diciembre 1917, էջ 61:

- ³³ Օրացիո Պաշի (1865-1917), գրականագետ, Ֆլորանսի բաղարապետ և «Փրօ-Արմենիա» Կոմիտեի անդամ:
- ³⁴ ԳԱՅԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թ. 83:
- ³⁵ Տես՝ «Հայ Դամբանական Մը Օ. Պաշիի Վրայ (Կ. Զարեան)», *Վերածնունդ*, 14 Փետրուար 1918, էջ 84-85 (խոալերեն բարգմանուրինը՝ Միհրան Տաճատեանի): Վերահրատարակուրինը տես՝ Զարեան, Նաւատոմար, էջ 117-118: Միալմամբ նշած էինք որ այս բարգմանուրինը ֆրանսերեն կատարուած էր (Մատթեոսեան, Կոստան Զարեանի Ծորց, էջ 129):
- ³⁶ Կապրիէլ Տ'Անոնցի (1863-1938), խոալացի նշանաւոր գրագետ, հանրային գործիչ:
- ³⁷ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2121:
- ³⁸ Կ'ակնարիկ «Թրքահայատանի Մասին» հրովարտակին, որ Ռուսաստանի Սովորակոմի (Ժողովուրդի Կոմիսարներու Խորհուրդի) կողմէ որդեգրուած է Յունուար 11, 1918ին, Լենինի ու Ստալինի ստորագրութեամբ: Այդ հրովարտակը, որուն նախազիծը պատրաստած էր Վահան Տէրեանը, կը հոչակէր Արեւմտեան Հայաստանի ինքնորոշման իրաւունքը, բայց միաժամանակ կը հրահանգէր ոռուսական զօրքերուն պարպումը անոր հողային տարածքեն եւ հայկական զինեալ զօրամասերու կազմակերպումը անոր ինքնապաշտպանութեան համար:
- ³⁹ Ֆիլիփօ Մետա՝ Խոալիոյ Ելեմտից նախարար:
- ⁴⁰ Նամակը գրած էր Հ. Գարրիէլ Նահապետեանը, որուն մասին Զարեան ակնարկած է Զօպանեանին ուղղուած Յունուար 23, 1929 նամակով (տես՝ Վարդան Մատթեոսեան, «Կոստան Զարեանի Նամակները, էջ 246):
- ⁴¹ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2122:
- ⁴² Զեռագիրը պահպանուած է: Գրութեան խոալերեն բնագիրը եւ հայերեն բարգմանուրինը տես՝ «Հայաստան եւ Խոալիա», *Վերածնունդ*, 15 Մարտ-1 Ապրիլ 1918, էջ 144:
- ⁴³ Իզիտոր Տէլ Լունկոյի գրութեան կողքին, հրատարակուած է նաև «Պոլոնիայի Համալսարանի դասախոս Ալֆրետո Կալվերիի խոալերեն գրութինը՝ հայերեն բարգմանուրեամբ («Հայաստան եւ Խոալիա», էջ 144-145):
- ⁴⁴ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2123:
- ⁴⁵ Գրութինը հրատարակուած չէ: Ֆրանսերեն բնագիրը տես՝ Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2122: Զարեանի ներածական տողերուն («Vecchi-ն որդին է Garibaldi-ի ազատագրական շարժման մէջ մեծ դեր ունեցած O. Vecchi-ին: Խոալական Loti-ն է եւ ծովային խնդիրներու մէջ ամենահեղինակաւոր գրագետը») կը հետեւի գրութինը՝ Զարեանի ծեռագրով ու հեղինակի ստորագրութեամբ՝ Jack La Bolina զբանունով (Զարեան գրութինը հաւանարար բարգմանած է խոալերէն): “Les relations entre l'Italie et l'Arménie sont si anciennes, que dans un des nos patois, le patois piémontais, l'abricot s'appelle “armugnan”, dans le patois venitien “armenini”. Au temps de la première croisade les rapports furent très suivis. Boḥjemont de Tarente, normand de Sicile, en fondant le principauté d'Antioche qui dura à peu près 150 ans, ouvrit aux italiens les routes commerciales de la petite Arménie. De Constantinople les marchants genois se lancèrent sur d'autres routes, qui vinrent à la Grande Arménie, et un des principaux entrepôts du commerce genois dans le mer Noir étant Trébisond, port naturel des hautes plateaux arméniens. Le voeu de l'Italie est que ces vieilles relations que la domination turque a interrompu se reprennent. Jack la Bolina”:
- ⁴⁶ Ելեմտից Նախարար (խոալերէն):

- ⁴⁷ Մետայի հայանպաստ յօդուածներուն մասին, տես՝ “Revues et Journaux”, *La Voix de l'Arménie*, 1 Janvier 1918, p. 29-30:
- ⁴⁸ Կ'ակնարկէ «Թրքահայաստանի Մասին» հրովարտակին, տես՝ ծնը. 38:
- ⁴⁹ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2124:
- ⁵⁰ Այս մասին, տես՝ «Հայաստան Եւ Խոտայիա», էջ 166:
- ⁵¹ 1910ականներէն Մխիթարեան միարանոթեան ապրած տագնապին մասին, տես՝ Մատրեռսեան, Կոստան Զարեանի Ծոլոց, էջ 94-99:
- ⁵² ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2125:
- ⁵³ Կ'ակնարկէ Հայ Ազգային Պատովիրակութեան նախազահ Պողոս Նուպարին:
- ⁵⁴ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2126:
- ⁵⁵ Այս գիրը լրյու տեսած չէ:
- ⁵⁶ ԳԱՅԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թ. 83:
- ⁵⁷ Կ'ակնարկէ թրքական յառաջխաղացքին եւ Մայիս 1918ին՝ Հայաստանի առաջին Հանրապետութեան անկախութիւնը կանխող քառսային ու անորոշ վիճակին:
- ⁵⁸ ԳԱՅԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թ. 83:
- ⁵⁹ Կոստան Զարեան, «“Գիշերը Տունս Պատել Է...”», *Վերածնունդ*, 14 Սեպտեմբեր 1918, էջ 360, «Մոյլ Այս Միզում», *Վերածնունդ*, 14 Հոկտեմբեր 1918, էջ 403, «Պատկեր», «Ջինջ Օդումը», *Վերածնունդ*, 1-14 Նոյեմբեր 1918, էջ 424:
- ⁶⁰ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2127:
- ⁶¹ Զօպանեանի այդ նամակը ԳԱՅԹի մէջ պահպանուած չէ:
- ⁶² ԳԱՅԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թ. 83:
- ⁶³ Կ'ակնարկէ ծովանկարիչ Վարդան Մախօխեանին (1869-1937):
- ⁶⁴ Կ'ակնարկէ երաժիշտ Լենոն Եղիազարեանին (?-1927):
- ⁶⁵ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2129:
- ⁶⁶ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2130:
- ⁶⁷ Զօպանեանի նամակը ԳԱՅԹի մէջ պահպանուած չէ:
- ⁶⁸ Նման յօդուած գրուած չէ:
- ⁶⁹ ԳԱՅԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնտ, թի 83:
- ⁷⁰ Նամակը անբուակիր է, գրուած է 22 Օգոստոս 1945էն եւր:
- ⁷¹ Կոստան Զարեանի 22 Օգոստոս 1945ի նամակը (ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2165) կէս պատռած վիճակի մէջ պահպանուած է. անկէ միայն կարելի է հասկնալ, թէ ան գրած է Զօպանեանին *Armenian Quarterly*ին աշխատակցութեան երափելու նպատակով:
- ⁷² Կոստան Զարեան, *Նար Վերամ Վրայ*, Պուստըն, 1943:
- ⁷³ *Armenian Quarterly*, ԱՄՆի առաջին անգիրէն հայագիտական հանդեսը, որ լրյու տեսած է 1946ին Նիւ Ենրիի մէջ, Զարեանի խմբագրութեամբ (ընդամենը երկու թի):
- ⁷⁴ ճառին հայերէն բարգմանութիւնը տես՝ Արշակ Զօպանեան, «Ամերիկան Ազգն Ու Հայ Ժողովուրդը (ճառ արտասանուած Փարիզի Հայոց եկեղեցւոյն մէջ, Մայիս 6-ին)», *Հայաստանի Կոնֆակ*, 30 Ֆունիս 1945, էջ 605-608:
- ⁷⁵ Near East Relief (Անձաւոր Արևելքի Նպաստամատոյց)՝ 1915-1930ին հայ որբախ-նամութեան մէծ ճառայութիւններ մատուցած կազմակերպութիւն: Ներկայիս կը կոչուի Near East Foundation:
- ⁷⁶ Անրի Կրեկուար (1881-1964), պելճիրացի բիզանյացէտ, որ պատերազմի Նիւ Ենրը ապաստանած էր եւ մաս կը կազմէր *Armenian Quarterly*ի խմբագրութեան:
- ⁷⁷ ԳԱՅԹ, Արշակ Զօպանեանի ֆոնտ, I բաժին, թ. 2166:
- ⁷⁸ Առաջին բիլ լրյու տեսած է Ապրիլ 1946ին:

- ⁷⁹ *Revue des Etudes Arméniennes*, Փարիզի մեջ 1964էն լոյս տեսնող հայագիտական հանդէս, որ առաջին շրջանով լոյս տեսած էր 1920-1933ին:
- ⁸⁰ Զապանեաննեն որեւէ նիւթ լոյս տեսած չէ հանդէսին մեջ:
- ⁸¹ ԳԱԹ, Արշակ Զապանեանի ֆոնս, I քաժին, թ. 2167 (մերենագիր):
- ⁸² Յարութիւն Քիւրտեան, «Նոր Նիւթեր Խորայէլ Օրիի Մասին», *Անահիտ*, Յունուար-Յունիս 1949, էջ 11-22:
- ⁸³ Զարեան ծրագրած է Խորայէլ Օրիին նուիրուած վէպ մը գրել որ իրականացած չէ:
- ⁸⁴ Բ. Աշխարհամարտին պատճառով 1940ին ընդհատուելէ ետք, *Անահիտի իրատարկութիւնը* վերսկսած է 1946ին:
- ⁸⁵ ԳԱԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնս, I քաժին, թ. 83:
- ⁸⁶ *Անահիտը* դադրած է 1949ին:
- ⁸⁷ Զապանեան չէ անդրադարձած Խորայէլ Օրիի հարցին *Անահիտի վերջին՝ Յուլիս-Դեկտեմբեր 1950 թիւին* մեջ:
- ⁸⁸ ԳԱԹ, Արշակ Զապանեանի ֆոնս, I քաժին, թ. 2168 (մերենագիր):
- ⁸⁹ Հաւանարար կ'ակնարկէ 1947էն Պէյրութ լոյս տեսնող *Մասիս պարբերականին*:
- ⁹⁰ ԳԱԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնս, թ. 83:
- ⁹¹ ԳԱԹ, Արշակ Զապանեանի ֆոնս, I քաժին, թ. 2169:
- ⁹² Զապանեանի գրական գործունեութեան 65ամեայ յորելեանը տօնուած է Մայիս 14, 1950ին Փարիզի մեջ:
- ⁹³ Ո՞վ գիտէ (իտալերէն):
- ⁹⁴ ԳԱԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնս, թ. 83:
- ⁹⁵ Արշակ Զապանեան, *Բանաստեղծութիւններ*, Փարիզ, 1950:
- ⁹⁶ ԳԱԹ, Կոստան Զարեանի ֆոնս, թ. 83 (առաջին իրատարակութիւնը տես՝ Վարդան Մատրենսեան, «Զարեանական Նամականի», *Յառաջ - Միտք Եւ Արուեստ*, Յունիսար 1995): Նամակին սեւագրութիւնը (Արշակ Զապանեանի ֆոնս, IV քաժին, թ. 97) տես՝ Զապանեան, Նամականի, էջ 338. Կան որոշ կասկածելի վերծնական բնագրին հետ:
- ⁹⁷ Նամակը ԳԱԹի Ա. Զապանեանի ֆոնսին մեջ չկայ:

FROM THE LETTERS EXCHANGED
BY KOSTAN ZARIAN AND ARSHAG TCHOBANIAN
(summary)

VARTAN MATIOSSIAN

Kostan Zarian (1885-1969) and Arshag Tchobanian (1872-1950), two important names of twentieth-century Armenian literature, maintained a literary friendship for almost half a century. Although their correspondence has not reached us in its entirety, the letters available give us a useful and, at times, revealing insight into their relationship, as well as into political and literary issues of the time. Some excerpts have been published by the author, who now presents an annotated edition of twenty-nine letters exchanged by the two literati (seventeen by Zarian and twelve by Tchobanian) during three periods (1917-1919, 1945-1946 and 1950) and currently kept in the Museum of Literature and Arts (Yerevan). A series of letters written by Zarian from 1922-1931 remains unpublished, since the whereabouts of Tchobanian's answers for that period are not known yet.